

Dosarul nr. 1-25054942-51-1-23042025, 1-166/2025

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

28 noiembrie 2025

mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni, instanța în componența:

Președinte de ședință, judecătorul Triboi Petru

Grefier: Mamaliga Ana

cu participarea:

Procurorilor Osoianu Nicu, Foros Dorin

Apărătorului Fetcu Andrian

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Anuță Daniel, născut la *****, CNP *****, cetățean al României, domiciliat în *****, în această cauză nu a fost în stare de reținere sau arest, anterior nejudecat, -

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei 23.04.2025 - 28.11.2025.

Procedura de citare legală a fost executată.

Acuzatorul de stat în persoana procurorului în cadrul Procuraturii Ungheni, Oficiul Principal, Foros Dorin, în dezbateri judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Anuță Daniel de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. În baza art. 106 Cod penal, corpul delict - o bancnotă cu nominalul de 50 Euro, de confiscat în folosul statului. A încasa cheltuielile judiciare în mărime de 2100 lei.

Avocatul Fetcu Andrian, apărător în interesele inculpatului, a menționat că Anuță Daniel vina a recunoscut-o pe deplin, acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, sunt solidari cu solicitarea acuzatorului de stat și sunt de acord cu pedeapsa sub formă de amendă.

Verificând materialele dosarului, ascultând părțile la proces, instanța de judecată, -

C O N S T A T Ă :

Potrivit rechizitoriului, Anuță Daniel se învinuiește că, la 12.01.2025, aproximativ la orele 03:20, aflându-se la punctul de trecere a frontierei Republicii Moldova din satul Sculeni, raionul Ungheni, pe sensul intrare din țară, fiind în calitate de conducător al mijlocului de transport de model „F*****”, cu numărul de înmatriculare *****, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama de faptul că prin acțiunile sale încalcă ordinea publică și atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice și urmărind scopul producerii consecințelor juridice pentru sine, a transmis angajatului inspectoratului General al Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, Moraru Doina, care are calitate de persoană publică în virtutea art. 123 alin. (2) Cod penal, certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport menționat *supra*, în care se afla o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) euro, pentru ca aceasta să-i faciliteze efectuările formalităților de control la trecerea frontierei de stat, contrar prevederilor Legii nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, art. 6 alin. (1) lit. (c), (d), (e), care stipulează că angajatul IGPF, efectuează, în colaborare cu alte autorități ale administrației publice, în modul stabilit de

legislație, controlul frontierei și autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport; asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor și mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat; nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova; art. 6 alin. (4) lit. (a) din aceeași lege, angajatul IGPF este obligat să nu permită trecerea frontierei de stat prin punctele de trecere persoanelor care nu dețin acte valabile sau care au încălcat legislația ce reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul și șederea pe teritoriul Republicii Moldova.

În ședința de judecată, inculpatul Anuță Daniel nu s-a prezentat, însă a înaintat cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d. 93).

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanța constată existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o ședință precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important.

Dat fiind faptul că, la materialele cauzei există cererea inculpatului Anuță Daniel, susținută de apărătorul său, prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a compărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important, instanța de judecată ținând cont de opinia participanților prezenți în ședință, a admis cererea respectivă fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În asemenea circumstanțe, instanța reține că potrivit art. 368 alin. (1) pct. (2) Cod de procedură penală, citirea declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: când cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Astfel, instanța urmează să pună la baza sentinței declarațiile lui Anuță Daniel date de acesta la urmărirea penală în calitate de bănuit și învinuit.

Inculpatul Anuță Daniel, fiind audiat în calitate de bănuit a declarat că, vinovăția imputată o recunoaște parțial și că, la 12.01.2025, el fiind împreună cu Sadoschi Adriana și soția Antonesă Alina, se deplasau din Olanda spre Republica Moldova cu scopul de a ajunge la Adușca Daniela careia urma să-i transmită o sumă de bani și careva haine. Menționează că, el se deplasa cu unitatea de transport de marca „Ford” de model „Focus”, cu n/î „*****” (ROU). Astfel, ajungând în PTF Sculeni, pentru verificare la control a prezentat angajaților poliției de frontieră următoarele acte: buletinul de identitate ROU pe numele său, permisul de conducere (ROU) pe numele său, pașaportul tehnic al unității de transport împreună cu buletinele de identitate a pasagerilor. Împreună cu actele menționate se afla o bancnotă cu nominalul 50 euro, respectiv când colaboratorul poliției de frontieră a preluat actele, a depistat bancnota menționată și l-a întrebat ce este cu acești bani, spunându-i că lucrul dat este o infracțiune. Tot atunci el a răspuns că din coincidență bancnota se află între acte, însă i-a comunicat ca banii îi poate lăsa pentru un ceai. În același timp s-a gândit că poate va traversa mai rapid frontiera de stat. Imediat acei angajați au telefonat grupa de documentare, care au venit la fața locului și au documentat cazul dat. Vina incriminată și-o recunoaște parțial prin ce sincer se căiește de cele comise (f.d. 39-40).

Fiind audiat în calitate de învinuit, inculpatul Anuță Daniel a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii (f.d. 70-71).

Martorul acuzării Svitic (Moraru) Doina, fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, pe Anuță Daniel nu îl cunoaște, nu sunt în nici o relație. Cu referire la obiectul cauzei precizează că, la data de 11 spre 12, nu își aduce aminte concret luna și anul, a fost implicată în serviciu la punctul de trecere a frontierei Sculeni, în calitate de controlor al mijloacelor de transport și a documentelor. După ora 00:00, la pista de control pe sensul de intrare în Republica Moldova, s-a prezentat un mijloc de transport cu numărul de înmatriculare de România, modelul mijlocului de transport nu își aduce aminte. Susține că, ea s-a apropiat, s-a salutat, s-a legitimat și a solicitat actele de identitate a persoanelor, permisul de conducere și certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport, pentru a putea efectua controlul. Actele de identitate și permisul au fost prezentate în momentul solicitării, a văzut că domnul șofer nu prezenta certificatul de înmatriculare și atunci i-a mai solicitat o dată. Ulterior, a solicitat să deschidă portiera din spate a mașinii, a făcut identificarea persoanelor și a solicitat deschiderea portbagajului. Când s-a apropiat de portbagaj, domnul șofer s-a prezentat cu certificatul de înmatriculare în mână și i l-a prezentat. Explică că, certificatul de înmatriculare românesc se închide în 3 părți, el i-a prezentat certificatul fiind închis. La prezentarea certificatului, ea l-a deschis pentru verificări și a văzut cum stă o bancnotă de 50 euro. La rugămintea ei de a lua banii, el i-a spus că nu. Ea i-a repetat încă o dată despre acest lucru, crezând că el a uitat acei bani printre documente. El i-a confirmat că nu a uitat și că banii sunt pentru dânsa. Ea i-a comunicat că acest fapt este dare de mită și se pedepsește penal. El i-a comunicat că nu este mită și că este pentru dânsa. La întrebarea ei, care este scopul acestor bani, el i-a spus că are o geantă cu haine și că i-a spus cineva să facă așa, dar cine i-a spus despre acest fapt, nu a concretizat. La acest răspuns a deschis ușa în cabină și a solicitat colegului său să pornească Body camera, deoarece ea nu o avea la dânsa. După ce a pornit camera, a adresat din nou toate întrebările pentru a fi înregistrate, la întrebarea care este scopul banilor, a doua oară el a spus că banii sunt pentru cafea. Ulterior, ea a raportat șefului de tură superior, a solicitat persoanei să dea mijlocul de transport în față pe partea dreaptă pentru verificări. Colegul ei a efectuat controlul corporal al persoanei și a mijlocului de transport, ea a efectuat controlul corporal al pasagerilor, erau două doamne. În urma controlului s-a depistat că el nu avea nimic interzis și avea doar o geantă cu haine, despre care el a comunicat când s-a prezentat. Ulterior, șeful de tură l-a chemat sus, împreună cu ofițerul de urmărire penală, acesta a dat declarații. Adaugă că, la trecerea frontierei nu era trafic mare, erau două mijloace de transport. Nu a înțeles nici ea și nici colegul său nu a înțeles care era scopul banilor, el mereu remarcă că banii sunt pentru cafea.

Întru susținerea învinuirii, acuzatorul de stat a prezentat următoarele mijloace de probă (documente, acțiuni procesuale) care în cadrul cercetărilor judecătorești au fost supuse examinării, și anume:

Procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu planșă fotografică, acțiune procesuală efectuată la 12.01.2025, în cadrul căreia a fost cercetată cabina de control a PTF Sculeni, pe sensul de intrare în Republica Moldova, unde pe masa din incinta cabinei de control se aflau mai multe documente printre care și pașaportul tehnic al m/t de model „Ford” de tip „Focus”, cu n/i *****, în interiorul căruia se afla o bancnotă cu nominalul de 50 euro, seria/numărul PB6280660276, emisă în anul 2013 (f.d. 8, 9-10);

Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 14.01.2025, în cadrul căreia a fost ridicat de la reprezentantul DSSCF al IGPF al MAI, din mun. Chișinău str. Petricani, 19, înregistrarea video din 12.01.2025, în intervalul de timp cuprins între orele 03:10-04:20, de la

camera video instalată în cabina de control de la prima pistă de control autoturisme de pe sensul de intrare în RM a PTF Sculeni și de pe camera de corp cu nr. 726546 din dotare a angajaților SPF Sculeni (f.d. 21);

Procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la 15.01.2025, în cadrul căreia a fost examinat suportul de informație ridicat de la reprezentantul DSSCF al IGPF al MAI, pe care se conțin înregistrările video fixate de body camera nr. 726546, din dotarea angajaților SPF Sculeni și înregistrările fixate de camera video instalată în cabine de control de la prima pistă de control autoturisme de pe sensul de intrare în Republica Moldova, din 12.01.2025, în perioada de timp de la orele 03:10-04:20. În cadrul examinării înregistrărilor fixate de body camera nr. 726546, din dotarea angajaților SPF Sculeni și înregistrările fixate de camera video instalată în cabina de control de la prima pistă de control autoturisme de pe sensul de intrare în Republica Moldova, se observă cum la orele 03:11, pe prima pistă la cabina de control se apropie un mijloc de transport de model „F*****”, de culoare albastru deschis, cu n/î ***** (foto nr. 1). La orele 03:12:18, în interiorul cabinei de control intră angajatul poliției de frontieră Moraru Doina, cu careva acte și se adresează în adresa ofițerului superior la SPF Sculeni Popa Ion (foto nr. 2). La fel, în urma examinării înregistrărilor video stocate de pe body camera cu nr. 726546, se observă cum Moraru Doina rostește precum că a întrebat pentru ce sunt banii și persoana a răspuns că sunt pentru cafea. Tot atunci, în minutul 0:00:09, colaboratorul poliției de frontieră Moraru Doina, îi acordă întrebarea unei persoane de gen masculin care s-a dovedit a fi cet. ROU Anuță Daniel „Domnule, pentru ce este asta?”, la care Anuță Daniel răspunde că nu știe cum se procedează și are în mașină niște haine, se deplasează la o fată de aici și fata i-a spus ca să treacă repede și să nu stea. Tot colaboratorul poliției de frontieră Moraru Doina îi acordă întrebarea „Domnu, cunoașteți că asta-i mită?” și cet. Anuță Daniel răspunde că cunoaște și la ei în România totul merge așa (foto 3, 4, 5, 6) (f.d. 22-26);

Raportul de expertiză judiciară primară nr. 35 din 31.01.2025, cu planșă ilustrativă, potrivit concluziei: bancnota cu nominalul 50 euro, cu seria și numărul: PB6280660276, prezentată la examinare, este confecționată din hârtie specială, cu filigran și fibre de protecție cu folosirea formelor de tipar de tip intaglio – recuzitele, tipar înalt – seria și numărul, tipar offset – plasa de protecție, corespunde după metoda și calitatea executării elementelor de bază, bancnotelor autentice (executate la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare) (f.d. 52-55; 56-57);

Corpul delict: o bancnotă cu nominalul de 50 euro, cu seria nr. PB6280660276, a.f. 2017, transmisă spre păstrare la IFS.

Aprecierea instanței:

În conformitate cu art. 11 alin. (1) Cod penal, toate persoanele care au săvârșit infracțiuni pe teritoriul Republicii Moldova urmează a fi trase la răspundere penală în conformitate cu prezentul cod.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În conformitate cu art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Potrivit practicii judiciare „cu privire la sentința judiciară”, se relevă că instanțele judecătorești vor ține cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Tot aici se reține că, conform art. 8 alin. (2) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar alin. (3) stipulează că: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest sens instanța notează că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Mai mult ca atât, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Conform art. 99 Cod de procedură penală, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de

judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe cercetate, la care au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Anuță Daniel au fost încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal - *coruperea activă*, după indicii calificativi *oferirea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și îndeplinirea acțiunilor contrar funcției*.

Audiind participanții, verificând materialele dosarului și apreciindu-le în cumul cu probele cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată consideră că vina inculpatului Anuță Daniel privind oferirea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și îndeplinirea acțiunilor contrar funcției, este stabilită, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal.

În drept, fapta inculpatului Anuță Daniel constă în aceea că, la 12.01.2025, aproximativ la orele 03:20, aflându-se la punctul de trecere a frontierei Republicii Moldova din satul Sculeni, raionul Ungheni, pe sensul intrare din țară, fiind în calitate de conducător al mijlocului de transport de model „F*****”, cu numărul de înmatriculare ***** , acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama de faptul că prin acțiunile sale încalcă ordinea publică și atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice și urmărind scopul producerii consecințelor juridice pentru sine, a transmis angajatului inspectoratului General al Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, Moraru Doina, care are calitate de persoană publică în virtutea art. 123 alin. (2) Cod penal, certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport menționat supra, în care se afla o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) euro, pentru ca aceasta să-i faciliteze efectuările formalităților de control la trecerea frontierei de stat, contrar prevederilor Legii nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, art. 6 alin. (1) lit. (c), (d), (e), care stipulează că angajatul IGPF, efectuează, în colaborare cu alte autorități ale administrației publice, în modul stabilit de legislație, controlul frontierei și autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport; asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor și mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat; nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova; art. 6 alin. (4) lit. (a) din aceeași lege, angajatul IGPF este obligat să nu permită trecerea frontierei de stat prin punctele de trecere persoanelor care nu dețin acte valabile sau care au încălcat legislația ce reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul și șederea pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța relevă că probele cercetate în ședința de judecată sunt pertinente, concludente și veridice, deoarece coroborează între ele și au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale, au legătură directă cu stabilirea circumstanțelor dovedite în

prezenta cauză penală. Instanța apreciază cumulul de probe ca fiind admisibil și suficient pentru soluționarea cauzei penale și pentru stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Potrivit prevederilor art. 123 Cod penal, prin *persoană publică* se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Astfel, *latura obiectivă* s-a manifestat prin oferirea Doinei Svitic (Moraru), care în virtutea legii era persoană publică, remunerația ilicită sub forma mijloacelor bănești în sumă de 1 (una) bancnotă cu valoarea de 50 (cincizeci) euro, în cazul în care ultima va acționa în interesul lui Anuță Daniel, și anume va facilita efectuarea formalităților de control la trecerea frontierei de stat, contrar prevederilor legii, care se confirmă prin declarațiile propriu-zise ale inculpatului date la urmărirea penală în calitate de bănuț și învinuit, prin declarațiile martorului Svitic (Moraru) Doina, dar și prin procesele-verbale a acțiunilor de urmărire penale acumulate la faza de urmărire penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești, ceea ce atestă incontestabil faptul că, oferirea de către Anuță Daniel a remunerației ilicite funcționarului public Svitic (Moraru) Doina, a purtat un caracter precis și exprimat în circumstanțele care au avut loc la 12.01.2025, aproximativ la orele 03:20, în punctul de trecere a frontierei Republicii Moldova din satul Sculeni, raionul Ungheni, pe sensul intrare în țară.

Instanța de judecată reține că în speță, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică și încrederea în exercitarea cu probitate a atribuțiilor de serviciu de către persoanele publice. Prin acțiunile realizate de către inculpat aceste relații sociale au fost afectate.

Oferirea în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, a fost realizată prin oferirea de către Anuță Daniel a sumei de 50 (cincizeci) euro, ce nu se cuvenea colaboratorului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, persoanei publice Svitic (Moraru) Doina.

Infracțiunea prevăzută la art. 325 Cod penal este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire (indiferent dacă persoana publică ori persoana publică străină nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușit să realizeze solicitarea) sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite. Infracțiunea de corupere activă există atunci când promiterea, oferirea remunerației ilicite se realizează înaintea îndeplinirii acțiunii cerute de corupător.

Infracțiunea imputată inculpatului de coruperea activă a fost săvârșită prin intenție directă, iar inculpatul a cunoscut că remunerația ilicită, care a fost oferită persoanei publice Svitic

(Moraru) Doina, nu i se cuvenea acesteia, ci reprezenta o modalitate de a o determina să acționeze în interesul lui, și anume să-i faciliteze efectuarea formalităților de control la trecerea frontierei de stat, contrar prevederilor legii.

Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani. În speță, inculpatul Anuță Daniel este subiect al infracțiunii.

În concluzie, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Anuță Daniel a atentat la relațiile sociale care reglementează buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, ce este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, instanța reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta există, a fost săvârșită de inculpatul Anuță Daniel și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care instanța va dispune condamnarea acestuia.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Art. 325 alin. (1) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă - amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În lumina prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal se clasifică în categoria infracțiunilor ușoare.

Circumstanțe ce atenuează ori agravează răspunderea penală a inculpatului, conform art. 76, 77 Cod penal, instanța nu a reținut.

Astfel, analizând caracterul infracțional al faptei comise, instanța consideră că în privința acestuia este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 600 (șase

sute) unități convenționale, echivalentul a 30000 (treizeci) mii lei MD, care în accepțiunea instanței, este una echitabilă.

În conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Având în vedere faptul că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni ușoare, dânsul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

Conform art. 389 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează ce trebuie să se facă cu corpurile delict.

Soluționând chestiunea corpurilor delict, instanța reține că prin ordonanța organului de urmărire penală din 14.01.2025, a fost recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria nr. „PB 6280660276”, a.f. 2017 (f.d. 13).

Potrivit ordonanței organului de urmărire penală din 05.03.2025, corpul delict: o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul „PB 6280660276”, a fost transmis spre păstrare Inspectoratului Fiscal de Stat (f.d. 59).

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, corpuri delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite.

Potrivit legislației în vigoare urmează a fi supuse confiscării speciale toate bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții, iar conform principiului proporționalității, măsura confiscării mijloacelor folosite la comiterea infracțiunii nu încalcă prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO, doar instanța de judecată, fiind competentă, de fiecare dată, să aprecieze dacă în cazul săvârșirii infracțiunii se impune o asemenea măsură complementară.

Instanța reține prevederile art. 46 alin. (4) din Constituție care prevăd că, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Potrivit art. 106 alin. (1), (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale; e)

convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Măsura confiscării bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță, prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia.

Mai mult ca atât, se apreciază că este oportună aplicarea confiscării speciale în scopul restabilirii echității sociale și contracararea, pe viitor, a comiterii unor fapte similare de către făptuitor sau de terți, în condițiile în care aplicarea doar a unei sancțiuni, poate crea impresia persoanelor despre posibilitatea comiterii unor acțiuni similare, ca urmare a nivelului mic al consecințelor care pot surveni, situație care contravine interesului societății.

Aspectele ce țin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalității, a generat o jurisprudență abundentă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferențiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracțiunii (*objectum sceleris*), în urma condamnării acuzaților (*Agosi vs Marea Britanie*, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracțiunii (*instrumentum sceleris*), după condamnarea acuzaților (*C.M. vs Franța*, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia terților, după condamnarea acuzaților (*Air Canada vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 mai 1995).

Conform prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, coroborat cu prevederile art. 106 din Codul penal potrivit căruia, banii asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului.

Prin urmare, ținând cont de faptul, că bancnota cu nominalul de 50 euro, cu seria și numărul „PB 6280660276”, a servit la săvârșirea infracțiunii - urmează a fi confiscată în folosul statului.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Referitor la cheltuielile judiciare, instanța de judecată notează că acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare suportate la urmărirea penală pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 2100 lei.

În acest sens, potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei, pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta

cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage, în mod inevitabil, desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine anume acestuia.

Având în vedere că, la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare și întocmirea raportului de expertiză judiciară nr. 35 din 31.01.2025, au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate, acesta urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea expertizei judiciare în cuantum de 2100 (două mii una sută) lei.

În conformitate cu prevederile art. 64, 325 alin. (1) Cod penal, 340, 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat **Anuță Daniel**, născut la *****, CNP *****, domiciliat în *****, de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal și se condamnă la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei.

Se informează **Anuță Daniel** că, în conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict: o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) euro, cu seria și numărul „PB6280660276”, a.f. 2017, transmisă spre păstrare Inspectoratului Fiscal de Stat - de confiscat în folosul statului.

Se încasează din contul inculpatului **Anuță Daniel**, născut la *****, CNP *****, domiciliat în *****, suma de 2100 (două mii una sută) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Ungheni.

Președintele ședinței
Judecătorul

Triboi Petru